

MŮJTYSVĚT

divadelní občasník pro děti a jejich rodiče

V západu slunce zmizelé

Únor. Měsíc v důlku mezi kloubem malíčku a prsteníčku, který je krapet mělčí než ty ostatní a je v něčem speciální. Každý čtvrtý rok mu naroste ještě jeden, devětadvacátý den. Den, který je kouzelný, protože je navíc. Pohádka 365+1 noci. Smažný den zpoza zrcadla. Den knížete Horymíra, který s námi slaví po dlouhých čtyřech letech svátek, aby za soumraku opět nasedl na Šemíka a skočil zpátky do průrvy času. Letos ale Horymír neodcvalal sám. Vzal si s sebou dvě vlajkonošky Polárky, hrdé to souputnice, Šehynu a Alenu. Kdo do štěrbinu času strčí nos, ten

už z ní neuteče a proto se my navždy loučíme s královnami, kterým není rovno. Jedna odešla panovat šachovnici, druhá Bagdádu. Pokud si 29. února 2024 zajedete na výlet na Vyšehrad, zkuste koutkem oka mrknout směrem ke skále, jestli v západu slunce neuvidíte mizet kromě jezdců na koni i dvě drobné postavy polárních dam. Jestli ano, vyřídte jim naše ahoj!

Investigativní botička Ronny

**Divadlo
Polárka**

www.divadlopolararka.cz
fb: Skřítek Můjtsvět
redakce@divadlopolararka.cz

Úvodník šéfredaktora

Ahoj čtenáři a čtenářky,
je toho moc, na co bych rád upozornil, zdůraznil, podtrhl a připomněl. Ale zdaleka nejdůležitější je,

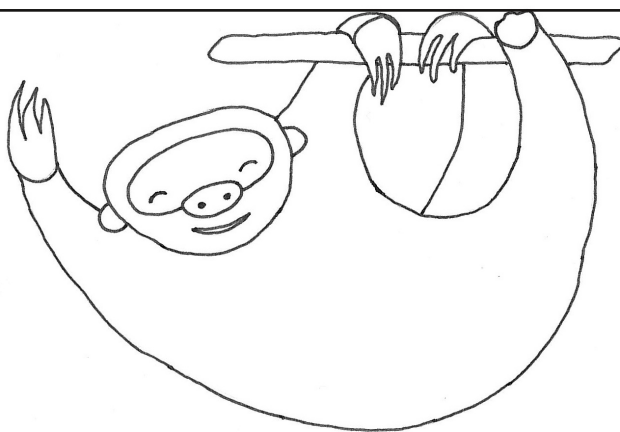
že se do našeho vnitrobloku - 3x hurá - vrátil datel! Je to strakapoud, ale říkáme mu datel.

šťastnou PEČENI přeje skřítek Můjtsvět

20th century lenochod uvádí:

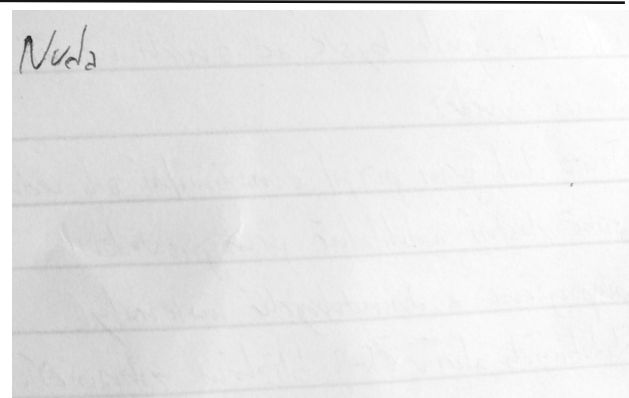
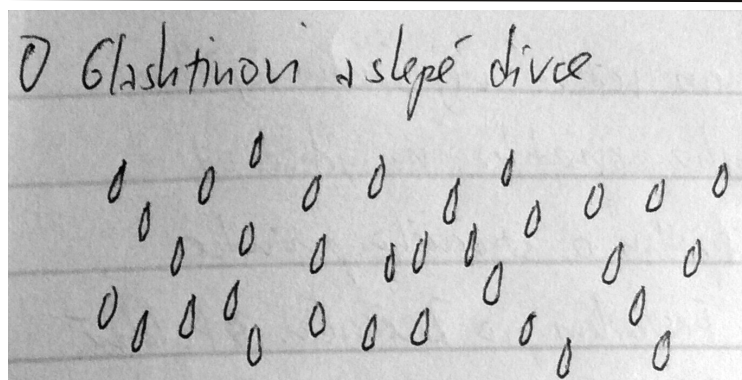
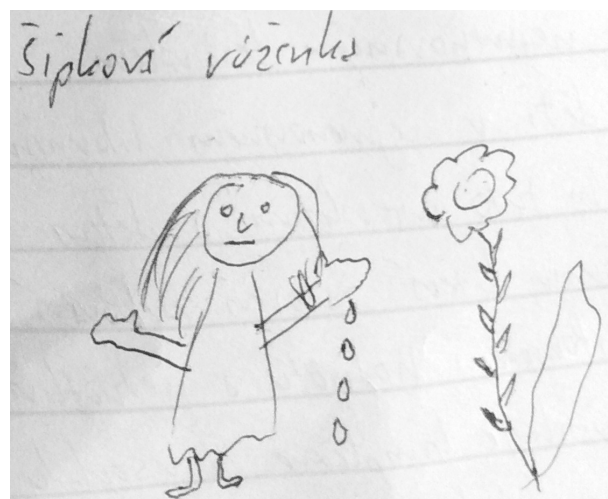
Festival pro Zavěšenku

Slovo uměleckého šéFPotkana

Byl jsem redakcí nejvýznamnějšího divadelního periodika na východ od České (ulice, pozn.red.) požádán o stručného průvodce diváka Festivalem pro Zavěšenku. Podobně jako u Polárkového dortu je tedy mým úkolem představit vám inscenace, které vás mohou oslovit a jinak byste se o nich neměli šanci dozvědět.

Tento úkol jsem přijal s maximální odpovědností sobě vlastní a důležitě jsem prostudoval propagační a dramaturgické materiály obdobných akcí v ČR i blízkém zahraničí. Inspirován nejmenovaným festivalem divadla pro děti v nejmenovaném hlavním městě volím tuto interaktivní a k dětem vstřícnou formu, která zároveň zachovává vysokou informační hodnotu a jednotlivé inscenace vystihuje komplexně a v souladu se záměry jejich tvůrců. (pozn. red.: Ani umělecký vedoucí Polárky není vždycky v kondici, natož pak nebohý Potkan lapený v pasti IV. generace.)

Potkan lapený v pasti IV. generace

Šicí stroj Bernette 230R: Invaze neodbytného hmyzu

A je to zase tady. Čas mezi premiérami. Doba ohlédnutí se za minulou a zvědavého čekání na tu budoucí. Jsem sám doma. Ráno obsluha odešla do divadla. Pokusí se tam zachránit nezachranitelné a opravit neopravitelné. To znamená zpomalit poločas rozpadu čalounění sedadel v hledišti Polárky a prodloužit tím jejich profi život do konce sezóny.

Mám klid. Já už cestovat nemusím. V divadle mě vystřídal pravňuk Chicago 5. Je ze stejného rodu Bernette jako já. Zpočátku jsem žárlil. Je nový. Silný a hodně toho umí, ale když se mi to trochu rozleželo, usoudil jsem, že to má i svoje výhody. Sedím si v teple a mám čas vzpomínat.

Za oknem svítí slunko a po mně leze nějaká předčasně probuzená moucha. Je předjaří, jako tenkrát v roce 2002, kdy začala invaze drobného a neodbytného hmyzu do dětských divadel města Brna. Vlezli všude. V Polárce se usadil brouk Pytlík se svou company a o kousek dál v divadle V na Veveří Ferda mravenec.

Pracoval jsem pro oba. Nedá se zapomenout na naducaná tělíčka, krovky, křídla a obrovské množství různých tykadel. Byl jsem nový, nadšený a nikdo mě nešetřil. Prošíval jsem koženku, stanovku, molitan, vatelín, až se mi kouřilo z motoru.

Brouk Pytlík tehdá v Polárce

Po zdařilé premiéře následovaly četné reprízy. Všechno běželo tak, jak mělo, až do toho dne, kdy se na ranní představení nedostavil herec hrající postavu nejmladšího broučka. Co teď? Situaci se rozhodl vyřešit sám tehdejší ředitel divadla. Oblékl si kostým,

který byl o několik velikostí menší než byla jeho a statečně vkročil na scénu. Přestože ho ostatní museli po jevišti vodit, role se zhostil se ctí. Opravdu hrdinský čin.

Dobu rojení hmyzu v Polárce ukončili Karafiátovi Broučci. Ale ti byli už takoví celí polidštění a na konci představení umřeli. S jejich smrtí se hmyz z divadla konečně odstěhoval.

Pokračování na straně 22

Posluchač konzervatoře o koncertu POLARIS

Z hvězdných dálav blízkého vesmíru slétli se do Divadla Polárka zární poslové, aby nám svým nabašeným hard disco funky cover post vyprávěcím stylem po 2019té znovu oznámili narození holátka v jeslích. Velikost ansámblu je opravdu mocná. Jejich nástup byl metaforou svítivé komety, nadějný a usměvavý až do konce. Začínají se trousit postupně, nedají vám vše najednou, umějí pracovat s okamžikem, výsledný dojem se proto umocňuje, poselství nabírá větší a větší grády a na konci máte pocit, jako byste byli opravdu spaseni. Což se bohužel stát nemůže, protože

Pravděpodobně anděl

se to před pár léty už stalo. Ale i tak vás to pošle na trip po vesmíru, ani nestačíte říct:

„Mám na břiše smějící se volavku.“ Scéna se jeví jako z filmu Anděl Páně, jen jakoby Marii ujela ruka při pečení cukroví, ale bůh ví. Na pódiu se pohybuje mnoho postav, každá oblečená v rouše přebílém, ale pozor, každé je originální. To máte jako s povinnou školní uniformou. Stejnost je

nutnost, a přece podle doplňků poznáte individualitu každého jedince.

A teď k muzice. Hudba by –*

Samuel Weinfurter, posluchač konzervatoře

* Autor článku je financován za počet slov a rozpočet nevyšel, pozn. red.

Lektoři, spojte se!

Možná jste zaregistrovali, že v loňském roce se spojili lektoři různých divadel pro děti a vytvořili program na Divadelní svět Brno 2019. Tato spolupráce dopadla přinejmenším výtečně, a proto se v ní s láskou a přesvědčením pokračuje.

Můžete si všimnout, že během celého Festivalu pro Zavěšenku jsou na Malé scéně Divadla Polárka workshopové bloky. Každý program je propojen s inscenací konkrétního divadla a vrhli se do něj vždy jeho lektoři. Jde o:

Michalu Piskačovou z Ate-liéru 3D při Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, Dominiku Prokopovou z Divadla Lampion v Kladně a Janu Nechvátalovou z Labyrintu Divadla Drak v Hradci Králové.

Abyste blíže poznali, kdo jsou a co jejich práce obnáší, dovolil jsem si zeptat se jich na pár otázek.

Co přesně obnáší Vaše práce?

Michala: Vymýšlet, zajímat se, být ve střehu, nezbláznit se!

Dominika: Spoustu dětí! A pak také divadelní dílny k inscenacím, dramaťák, workshopy na míru pro základní a střední školy, semináře pro pedagogy, workshopy divadelní improvizace, off programy, trochu produkce, přiměřené množství stresu, pohybu a radosti.

Jana: V Labyrintu Divadla Drak mám na starosti

divadelní workshopy, dílny pro veřejnost, chod muzea Labyrint, plánování a reali-

Dominika Prokopová při své tvůrčí práci.

zaci celoodpoledních akcí pro rodiny s dětmi a samé podobné legrace.

Co pro Vás Vaše práce znamená?

Michala: Víc, než by bylo zdrávo.

Dominika: Možnost hrát si v pracovní době, nepřestávat se učit a posouvat vlastní hranice, neustrnout,

Nedávno jsem si uvědomila, že já sama na divadle miluju ty chvíle, kdy se zataje-

ným dechem sama prožívám, co se na jevišti děje, u toho cítím, jak se stávám součástí děje a děj součástí mě samé (lepší je už jen to, jak jsem na sebe pyšná, když si

všimnu podprahového vtipu). To všechno (a ještě trochu víc) může divadelní lektor ve své práci nabídnout.

Jaký má smysl divadlo pro děti?

Michala: Pokud je dobré, učí je dobrému vkusu, odvaze experimentovat, tvořit. Otevírá jim svět, který není

měřen jen na výkon, čísla, výsledky, produkty.

Dominika: Velký. Probouzí dětskou představivost, estetické vnímání, zájem

o příběhy

a jejich vyprávění, ukazuje dětem, jak se lze vyjádřit svébytným metaforickým jazykem, jakou sílu má hudba, má tu moc obohatit jejich slovní zásobu, nabourat stereotypy, posílit

Jana Nechvátalová v Labyrintu Divadla Drak.

neustále něco objevovat, víc číst a zajímat se o věci, které by se jinak mohly lehko ztratit mezi povinnostmi a zdánlivě zodpovědnějšími úkoly.

Jana: To je otázka na tělo!

důvěru, ztotožnit se s někým, kdo před jejich očima prožívá něco, co oni prožívají uvnitř, umocňuje vnímání všemi smysly.

Jana: Úplný šestý smysl!

V čem Vám přijde fajn

spolupráce lektorských center čtyř různých divadel?

Michala: V tom, že to dobré se ve spolupráci násobí a to špatné minimalizuje. Spolupráce je vždy dobrá, není-li formální, je nabíjecí, léčebná, radostná, poučná a tvořivá.

Dominika: Přijde mi to fajn, protože se mohou lektori seznámit, probrat, jak to kde funguje, inspirovat se a hlavně zjistit, co je spojuje. Ať už vypadají lektorské programy v divadlech jakkoliv, jejich cíl je podobný. Každou příležitost, kdy

se můžu potkat s tím, jak pracují jiní lektori, vítám.

Jana: Přináší nám to nové možnosti, inspirace, zkušenosti, jiné pohledy na věc, což naši práci naplno rozvíjí... nebo se jen rádi sdružujeme?

Kdo si myslíte, že je Skřítek Můjtsvět?

Michala: Je to nejlepší kamarád víly

Jejdanánky.

Dominika: Drobné stvoření s hodně velkým očima. V těch velikánských očích, které se proměňují jako kaleidoskop, vidí každý celý svůj svět.

Jana:

Slyšela

jsem, že prý straší v Polárce. Vy se s ním znáte osobně? (Vysvětlil jsem Janě, že Můjtsvět je náš dobrý přítel,

vedoucí, šéfredaktor, šéf smršně nápadů a nejnadšenější vůdce, kterého kdy svět viděl.)

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

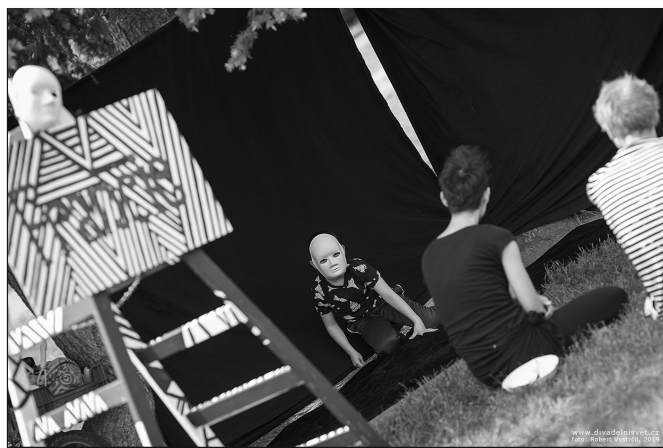
(Ve svých rozhovorech se vždy ptám, jaké jídlo by byla Polárka. Očekávám ale, že lektorky z jiných divadel nemají ještě plně zažitou chuť našeho divadla, doufám tedy, že ji aspoň mají rády, jako svá oblíbená jídla.)

Michala: Šišky s mákem.

Dominika: Tofu, koláče,

Michala Piskačová s rybou.

DSB 2019, akce: Napříč divadelní Evropou.

Divadelní svět Brno 2019, akce: Napříč divadelní Evropou.

buchty a všechno, co uvaří máma.

Jana: Vařená kukuřice s máslem!

Věřím, že nyní jsou Vám lektorky jiných divadel pro děti stejně sympatické jako nám. Další akce, kde spojí své hlavy, těla, myšlenky a plány dohromady, bude na Divadelním světě 2020. Celý víkend 23. a 24. května se můžete těšit na divadelní stanoviště v Björsonově sadě, která budou plná zábavy, divadla a tvůrčí atmosféry. Lektorům (v našem případě lektorkám) ZDAR!

Rozhovor vedl
Mr. Jelen

PO STOPÁCH KAPITÁNA KOBLÍŽKA:

Kouč Říha nominoval Koblížka. Do reprezentace se vrací Jan Kovář

Kapitán Koblížek se po svém triumfálním zrození na čas odmlčel. Pravděpodobně napravně všechny křivdy, které na nás zlotřilý Doktor Pekař páchá, v utajení. Náš výzvědný tým však nelenil a jelikož pro nás práce v terénu moc není, pustil se do analýzy novinových výstřižků. Po hodinách a hodinách trpělivého úsilí jsme narazili na stopu a vydali se po ní.

Přinášíme vám tedy jistě nekompletní a mlhavou rekonstrukci posledních činů Kapitána Koblížka, jak jsme si o ní mohli udělat představu z těch několika málo zmínek v tisku, které se Koblížkovi nepodařilo zahladit.

iDNES.cz / Sport FOTBAL HOKEJ BIATLON LYŽE TENIS CYKLISTIKA VÝSLEDKY VŠECHNY SPORTY

10 FILMŮ NA CELÝ PROSINEC

POSTRADATELNÍ 2 THE BEATLES MUŽ NA LANĚ

Získejte dárek k členství iDNES Premium

AKTIVOVAT ZA 1 Kč

Kousnu se a makám dál, říká reprezentační debutant Koblížek

HOKEJ Další 1 fotografie v galerii

Útočník Radek Koblížek na tréninku české hokejové reprezentace. | Foto: ČTK

ÚN 6 2019

Hned na počátku srazu ho za slušný pozdrav „dobrý den“ zpucoval reprezentační manažer Petr Nedvěd: „Hochu, i když mám sediny, tak mi vykat určitě nebudeš!“ „Tak jsem to opravil na čau,“ pousměje se

VÝSLEDKY

Anaheim Ducks	Los Angeles Kings	1 : 2
Vancouver Canucks	Carolina Hurricanes	1 : 0P
San Jose Sharks	New York Rangers	3 : 6

PROGRAM

Dallas Stars	Vegas Golden Knights	14. 12. 2:00
--------------	----------------------	--------------

POVINNÉ RUČENÍ I ZA POLOVINU

ePojisteni.cz

SROVNÁVACÍ POVINNÉHO RUČENÍ

Nebud' sto let za opicem!

1. Kapitán evidentně nadále kouše a polyká veškeré pečivo, které se řítí na náš svět.

Aha! www.aha.cz

Čtvrtek 13. února 2020

Ahaonline.cz > Trapasy > Štítivá Koblížková? Odmítá se líbat s Marešem!

Štítivá Koblížková? Odmítá se líbat s Marešem!

Žhavé drby

Trapasy

Musíte vědět

Láska a sex

Retro skandály

4. Podařilo se mu získat spolupracovníci, která v utajení figuruje jako paní Koblížková?

5. Dalšími spolupracovníky jsou finští agenti Jazyk a Hrachovina.

REPREZENTACE 6. února 2019 • 11:50

Finům jsem vděčný, říká debutant Koblížek. Jazyk umí jen Hrachovina

Autor: Adam Lasek

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ Domácí Zahraničí Krimi Kraje Ekonomika Kultura

Liberec ▾ Liberecký kraj Zprávy Sport Jízdní řády MHD Práce Firmy Vyrobeno v ČR

Památky po zimě zase ožijí, ovládne je duch šlechticů a koblížek

22. března 2019 16:23

Velký plyšový Koblížek je maskotem letošní sezony na hradech a zámcích v Libereckém kraji. Postavička z pohádky O Koblížkovi totiž byla nejoblíbenější hračkou sedmi dcer Franze hraběte Clamgallase, posledního majitele libereckého a frýdlantského panství.

6. Snad se můžeme těšit, že po zimě se Kapitán Koblížek svým fanouškům opět ukáže.

iDNES.cz / MAGAZÍNY

Ona < hy Zdraví Vaření Poradny Kalkulačky Horoskopy Harper's Bazaar

Potraviny štěstí: dejte si banán a na koblížek raději zapomeňte

26. ledna 2017 16

Zní to jako pohádka – sladké těstíčko se vám kutálí rovnou do žaludku. Jenže zdání klame. Koblíhy váš organismus nenasměrují do nebe, ale spíš do pekla. Páteční magazín Rodina DNES zjišťoval, které potraviny vám náladu nezkaží.

2. Velmi umně od sebe odpoutává pozornost například k banánům.

iDNES.cz / Sport FOTBAL HOKEJ MS V BIATLONU LYŽE TENIS TOKIO

Z partyzána reprezentantem. Kam zavede Koblížka finská cesta?

3. Koblížek vstoupil do služeb státu. Ameriko, stráž se! Už nejsi jediná, kdo má svého Kapitána!

Jová kariéra, kdyby na něj táta v se Radku Koblížkovi už nějakou on nechtěl opustit milované

PARLAMENTNÍ LISTY.cz ParlamentníListy.cz

CVV/M. MEDIA RESEARCH, PRC

Úvod Zprávy Aréna Politika Kraje Profily Zahr

ParlamentníListy.cz » Profily » Ing. Miloslava Vostrá » Články » Koblížky

Radek Koten (poslanec Vysočina) vložil nový článek Místo zjednodušení čeká prodej

Ing. Miloslava Vostrá

KSČM Sídlo český kraj poslankyne

208/201 1529 0 90%

Pokořit dotaz Sympatizovat Do přátel Doplnit profil

Příspěvky Detail

03.07.2019 23:16:30

Koblížky

Koblížky

Když babička připravila koblíhy, byl to svátek.

Ještě dnes na ně vzpomínám. Lepší dostat po ránu koblíhu nežli nic. Lidé

vyšetřování vedla Sl. Alegorie

Elegie jelení

Stál jsem tak dlouho
před touto budovou,
až se to stalo
mojí záhubou.

O paroží jsem přišel,
co jsem vlastně zač,
už nejsem jelenem,
zbyl mi jen redakční hlas.

Chór padlých plyšáčků:
//: Ach ach, och och, vypadáš jak lachtan. ://

Kolečka mi vržou,
blížím se svému skonu,
všichni mi jenom lžou,
že opraví mě znovu.

Ach, naplní se můj osud,
dopadnu jak prase,
co jezdilo před divadlem
a už nevrátí se v čase.

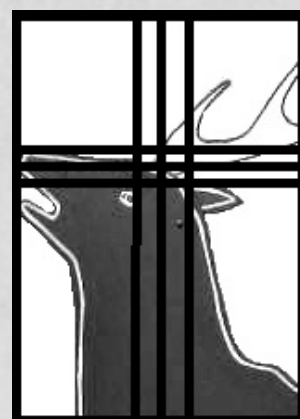
Chór padlých plyšáčků:
//: Ach ach, och och, vypadáš jak lachtan. ://

Jsem smutná rekvizita
z padlého špílu,

co na chvílku okusila
navracenou sílu.

Jelen bez paroží,
už nebude bavit děti,
svět pro mne končí,
budě ze mě smetí.

Chór padlých plyšáčků:
//: Ach ach, och och,
nedostaneš druhou šanci,
ani jako lachtan. ://

Test: Najdeš přítele v pánské šatně?

Pánská šatna. Svěbytný organismus, kde všechno a všichni hrají. Někdo barvami, někdo na housle. Všichni divadlo. Jaká je pánská šatna Divadla Polárka? S kým z tvých oblíbených herců by sis rozuměl/a nad hrnkem kakaa? Zjisti v našem testu!

Pozn. překladatele: Tento test vznikl jako příloha doktorandské práce Ping. Petra Pařátka, GdPr. pod názvem Telepatie mezi strašidly a lidmi. V rámci výzkumu bylo nutno všechny otázky pokládat hercům v hladině alfa a ne na všechny vždy přišla jednoznačná odpověď. Vzhledem k tomu, že se herci Divadla Polárka zásadně neurážejí, když jim strašidla vkládají slova do úst, můžeme jeho výsledky s klidem otisknout.

Kdybys byl věc, co bys byl?

- A) Lesk na rty
- B) Větrný mlýn
- C) Slunečník
- D) Lod' v lahvi
- E) Rozhledna
- F) Řehtačka

Co máš rád na pití?

- A) Točenou žlutou
- B) Zelený čaj
- C) Mátovou limonádu
- D) Modrou Zonku
- E) Kakao
- F) Odvar z gumídků

Jaký je tvůj neoblíbenější dopravní prostředek?

- A) Šlapací auto
- B) Huculský poník
- C) Koloběžka
- D) Letadlo
- E) Vlak
- F) Trolejbus

V čem vynikáš? Co tě baví?

- A) Šiju, vyrábím, přemísťuju nábytek.
- B) Sportuju, tančím, bojuju, medituju.
- C) Zpívám, hraju s kapelou a občas na počítači.
- D) Baví mě se bavit a nahlas se smát.
- E) Baví mě bavit ostatní a mluvit.
- F) Zahrad-ničím. Taký hodně jím.

Jaká písnička tě nejvíc vystihuje?

- A) Ach synku, synku
- B) Černé oči
- C) Když jsem já šel tou Putimskou branou
- D) Když jsem šel z hub
- E) Okolo Třeboně
- F) Cib cib cibulenka

Tlupa lidí polárních (tzv. "bílých") zdokumentovaná v době zimního spánku

Máš kamaráda, kterého nikdo jiný než ty nevidí?

- A) Ano, ale kamarád je silné slovo.
- B) Jistě, stačí zavřít oči, nadechnout se a celý svět je mým přítelem.
- C) Ne, já mám sourozence.
- D) Můj kamarád, kterého nikdo nevidí, má mě.
- E) Jsem přátelský člověk. Kamarádím se s viditelnými i neviditelnými lidmi bez rozdílu.
- F) Ne. Nejsem divnej.

Co na tobě ostatní nejvíc chválí?

- A) Nestydím se dělat blbosti.
- B) Jsem pohybově nadaný a hezký.
- C) Jsem sympaták, milý za všech okolností.
- D) Pouštím se do všeho naplno.
- E) Dokážu se nenadechnout, když mluvím.
- F) Cvičím, skáču, běhám, houpu se, padám. Většinou se mi nic nestane.

Spočítej, jakou možnost jsi označil nejčastěji. Ted' se dozvíš, kterému z herců Polárky se nejvíc podobáš!

Výsledky testu najdeš na str. 22

Polárkafé? Pořád kafe!

To, že právě držíte v rukou náš milovaný časopis Můjtysvět, dost možná znamená, že zrovna sedíte v kavárně Polárkafé, v kavárně Divadla Polárka. Kavárna má svoji otevírací dobu v přímé návaznosti na jednotlivá představení divadla – tedy pokaždé, když přijdete na představení, koncert či workshop, kavárna je vám plně k dispozici. Od září máme i pravidelnou otevírací dobu, je otevřeno i mimo repertoár divadla.

Od konce listopadu jsme však museli tuto otevírací dobu omezit, a to z lehce bizarního důvodu... Po více než čtyřiceti minutách, chtě nechtě, začalo být našim zákazníkům v kavárně poměrně zima... Část divadla, která tvoří foyer a kavárnu, je totiž částí k původní budově přistavenou o mnoho let později. Z toho vyplývají i specifické okolnosti ohledně zatápění... Počasí už však začíná být naší

kavárně mnohem nakloněnější, a proto vás všechny srdečně zveme na jarní znovuotevření! Diáře do rukou a jdeme na to: KAVÁRNA POLÁRKAFÉ BUDE PRO SVOJI PRAVIDELNOU OTEVÍRACÍ DOBU OPĚT OTEVŘENA 7. 3. 2020 k příležitosti Festivalu pro Zavěšenku. Co vás na baru čeká? Cukrfree i cu-

krpřítomné dezerty, obložené bagetky, domácí pomazánky, k obědu pak například skvělý těstovinový salát, ale také vyhlášený nakládaný hermelín s jablky! K tomu domácí limonády, tradiční a oblíbené Zonky či čepované pívko.

Mňam!

Vše podstatné sledujte na našem Facebooku (Polárkafé) a Instagramu

PO	zavřeno
ÚT	14 – 19
ST	zavřeno
ČT	14 – 19
PÁ	zavřeno
SO	10 – 18
NE	dle programu

otevírací doba Polárkafé

(polar_kafe)!

Těšíme se na vás! Pořád!

provozní kavárny Monána

Recept od Monány pro malé i velké aneb Zavař si s mámou!

Exkluzivně vám přinášíme recept na tzv. dezert do skla, který zvládnou i ti nejmenší, a to jen za drobné asistence dospěláka! Co si tedy vlastně společně vytvoříme? **Tvarohovoriccottový krém** slazený datlovým sirupem a zdobený čerstvým ovocem. Připraveni? Jdeme na to!

Ano, takhle to fakt bude vypadat (jen barevněji)

Na pět skleniček budeme

potřebovat:

- 5 skleniček dle výběru a vkusu (objem cca 120 – 150 ml)
- cukrářský pytlík
- 2 polotučné tvarohy

○ 1 sýr ricotta

○ 3 – 4 lžice datlového sirupu

○ 100 g máslových či kakaových sušenek

○ 2 lžičky kokosového oleje

○ Ovoce dle chuti na dozdobení

Postup: Nejprve si nachystejte skleničky, pořádně je umyjte a nechte vyschnout. Poté rozdrolte sušenky (můžete v mixéru nebo je zabalte do utěrky a nechte ratolest vyřadit se s paličkou na maso). Rozdrolené sušenky smíchejte s rozpuštěným kokosovým olejem, naplňte cca 1 cm na dno skleniček a dejte odpočinout do ledničky. A jdeme na krém. Do mísy si dáme tvarohy, ricottu a trochu datlového sirupu. Vše společně vyšleháme, poté krém ochutnáme a pokud chceme, dosladíme dalším datlovým sirupem. Krém dáme do cukrářského pytlíku a naplníme skleničky tak, aby byl alespoň půlcentimetru pod hranou skleničky a zbylo nám tak místo na ovoce. Necháme alespoň 30 minut chladit. Na vychlazený krém pak už jen poklademe ovoce, které máme rádi. Na fotce vidíte například borůvky, physalis, granátové jablko a snítka máty. Kreativně se meze nekladou. No a to je vše! Dobrou chuť!

provozní kavárny Monána

Můjtsvětova raw vegan gafremrole

Ingredience na jednu porci:

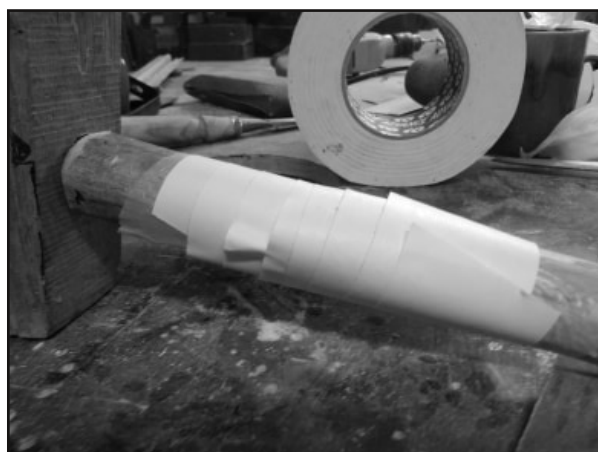
1g igelitu - cca 30cm gafy - cca 10g montážní pěny
- konfety na posyp

1. Gafremroli tvarujeme na úzkém předmětu válcovitého tvaru, tedy jako v našem případě na topůrku palice či jakékoliv jiné tyči.

2. Kousek igelitu namotáme na podklad v takové délce, jak velkou chceme gafremroli. Igelit později zabrání přilepení gafremrole k podkladu. Pokud se odchlipuje, je vhodné ho připevnit pomocí elektrizace nebo navlhčeným prstem.

3. Opatrně krouživým pohybem ze strany na stranu navineme do tvaru šroubovice gafu dle chuti. My jsme zvolili jemnou bílou, ale dobrá je i kakaová černá nebo stříbrná s polevou. Hotový korpus můžeme z gafremrole opatrně stáhnout.

4. Teď přichází čas plnění montážní pěnou. My jsme použili nízkoexpanzní, ale pokud máte doma vysokoexpanzní, můžete po ní určitě sáhnout. Jen dávejte pozor, ať to s ní nepřeháníte. Po nakynutí by z gafremrole zbytečně vytékala.

5. Nastříkejte pěnu do obou otvorů. Pokud máte tak jako my ucpaný nástavec na aplikaci pěny, poproste někoho z rodičů nebo Vojtu (*toho dlouhýho, pozn. red.*), aby vám s plněním pomohl. Nechte aspoň 30 minut odstát.

6. Teď už máte sladkou gafremroli v podstatě hotovou. Na ozdobu si můžete nachystat dle chuti konfety, piliny nebo třeba malé matičky, to už záleží jen na vás. Dobrou chuť!

Recept vytvořil **Ping. Petr Pařátek, GdPr.**

Kulhavý šermíř (recenze)

Inscenace se uvádí v režii Matěje T. Růžičky. Dramaturgie se ujala Karolina Ondrová. Jde o dramatisaci knihy Kulhavý šermíř od Antonína Zhoře. Pojednává o českém malíři Jaroslavu Čermákovi, působícím v období romantismu. Scénář napsal sám režisér inscenace - Matěj T. Růžička. Ačkoliv se děj odehrává v 19. století, je scénář nasán "moderně", postavy mluví, jako by byly z 21. století. Ve většině scén to vůbec nevadí, autorův text je jednak moderní, ale také velmi vtipný a svěží. Při některých scénách to ovšem trochu nesešlo k ději. Dá se říci, že celou inscenaci tvořily takové výjevy/obrazy ze života, jelikož se inscenace odehrávala během několika let. Obrazy na sebe navazují tak, že by se klidně dalo několik z nich přehodit a téměř by nikdo nepoznal, že nejsou obrazy chronologicky seřazené.

Režisér inscenaci rozehrál po celém prostoru velké scény, ale minimalisticky a vkusně. Jak jsem již zmínil, je to spíše takové proplování životem velkého malíře, jehož jméno z učebnic dějepisu úplně vymizelo. Světelný design a scéna tomuto proplování dodávají skvělou atmosféru. Scénu navrhl M. T. Růžička a „Jaromír“. Skládá se z několika praktikáblů na sebe naskládáných jakoby do "dvouramenných schodů". Tak se z nich stane loď, ateliér nebo opera.

Mezi hlavní herecké příležitosti patří vedle Jaroslava Čermáka hlavně postava Matyldy - něco jako chůvy Jaroslava. Matylda je zvláštní osoba se skoro nadpřirozenými schopnostmi. Pro mě byla po celou dobu jako někdo, kdo ovládá kouzla. Jednou je v Paříži, najednou je na druhém konci Francie. Prostě cokoli si Jaroslav umane. Dalo by se říct, že Matylda je snad nejvěrnější osoba v jeho životě. Všichni Jaroslavovým životem

proplují a pozastaví se jen na kratší dobu či jedno období, ale Matylda je s Jaroslavem od jeho narození po smrt. V roli Čermáka vystupuje Alfred Texel. V roli Matyldy se alternují Monika Okurková a Anna Hřebíčková.

Dalšími postavami je rodina Gallaitova. Malíř Ludvík Gallait (Matěj Záhořík) je Jaroslavovým učitelem, který ho vezme do Paříže a dá mu ateliér. A Jaroslav? Ten se mu za odměnu zamiluje do manželky Hypolity. Neustále spolu někam odjíždí a po-

tom zase přijíždí. Něco plánují a nakonec to vzdají. Dva odlišní lidé - dáma toužící po životě ve společnosti a malíř, který touží jen malovat a mít klid. Postupně se vztah Hyppolity a Jaroslava dostane do bodu, kde končil vztah Gallaitových - on radši maluje, než

aby se věnoval jí. Role Hyppolity Gallaitové se zhostila Táňa Hlostová, která skvěle zahrála dámu toužící po pozornosti svého partnera a obdivu společnosti. V roli její dcery Amélie se představila Marie Nešporová, mladá herečka ze studia Polaro-iD. Václav Dvořák s Vítem Malechou hráli policajtské duo, které skvěle bavilo celé hlediště.

Myslím si, že *Kulhavý šermíř* je další kvalitní inscenací na repertoáru Divadla Polárka a rozhodně stojí za zhlédnutí.

Adam Milka, student

Táňa Hlostová a Matěj Záhořík jako Gallaitovi

KULHAVÁ OSMISMĚRKA

V tajence naleznete dokončení citátu režiséra inscenace Kulhavý šermíř Matěje T. Růžičky.

„Vy v Polárce jste prý...počkejte, já jsem si to napsal... (viz tajenka).“

Úkol (nejen) pro pedagogy: Doplněte tečky a čárky tak, aby z těla osmisměrky vznikl slohový útvar.
Nápověda: C A R P E D I E M

Hledaná slova: VŠEM, EEELLOLLE, KRK, DENTOCÁC, VÍLEO, ŽAKVEOR, DAVUCHKE, ČISLLAŽDAB, AANEATMOMU, SSLEMNCISŽD, TOOOOKVOAR, TEŘACHTTIE, UŽTO, EGBADOIT, BÍÍOTK, BELIKÍ, JAKSŘETA, PPSIMSY, KHHEEAXEZ, ÍOÉLSNEL, DNNĚJIT, RDĚS, ORVLEEE, TVVAAMT, VAAADVS, PAKTT, JEGOSTÍ, MEAVEEN, PAKSVĚK, ŽOEŠLAŘ, PENPA, PRÍSATSARRSYK, TLOÉDÁME, VĚHTLOOOK, EMKUTA, IVOŽ, HEMAFTER, SOHÉBILO, HONÍCÍ, ŠÝVAHLU, OKULÁTRO, YYLDŠSY, THIŽOOA, VĚDĚLŽE, UHEOBOE, MSEDÖZ, KDYŽJS, ZKOUŠ, ERMÍŘ, TĚJSE, ÍÍČYÍÍ, ZLOMIL, RIMR, NOHU, LINESTAL, OBANÁH, LABOLE, ANOO, LERVAAROGO, HLAVNÍ, USMYL, JUATM, SVLRUÝY, UZEII, ŘINRIT, EMSEŠ, VITNE, ÁLÉOÍVI, ČENOVIREJ, PARTY, STLAB, KRDPČ, UIXYVR, HRAJENA, SJTZE, LIATHKP, EGYVÍC, TVVAOE, NĚPŘIPR, IPOMÍN, LESTIHLAV, GAAS, ULYOORO, ŮSTÁ, LINÁVŠTĚ, EVADÍKOLEK, HRÁLJÁCOŽ, IPOKONC, RŽCM, ELAIKD, NEŽB, IŽKĚR, MJOAY, VĚST, DLSAAAA, MOHTN, ROVATZ, LASIJ, STŘÍL, ALÍH, ZÍMY, BEZLT, AGCA, SYŠRA, VASK, UŘFO

osmisměrku zhotovil herec (Václav Dvořák)

Do redakce nám dorazily dva dopisy psané polárníky, kteří tváří v tvář každodenní realitě pocítili nutkání touto formou se vypořádat s pocity, které v nich zanechalo zkoušení **Kulhavého šermíře** (premiéra 25.1., pozn.red.). První z dopisů byl psán rukou, která patřila Vítu Malechovi a která svírala současně psací pero a houslový smyčec v nahrávacím studiu. Druhé psaní do našich okének přinesl poštovní holub, autorem je ztvárnitel hlavní role zmíněného kusu A. Texel a psal jej na psacím stroji ve vlaku z konce světa do Brna.

Těžký život inspicientův

Inspice. Zní to jako něco, čím si ráno nástrahy kulis, schodů a slepých uliček. Tím namažete podpaží, ale slovník cizích slov začal nekonečný boj plný potu a poklepávání takzvaný „State Management“ překládá asi jako technicko-organizační dozor nad průběhem představení. Tato pozice, něco mezi půlmaratóncem a zároveň lidskou kolejnicí, do které se mlátí, aby se na jeviště přivolali herci, je v divadle Polárka značně podceňována. Já sám, značně neznalý, jako mladý hoch, který je v této oblasti výrazně nestudován (co se týče inspicie, samozřejmě.), jsem přijal tuto pozici se skepsí, přičemž se na první ctěné režisér Růžička ptá: „Kdo je tu inspicie..?“ „Já,“ řekl jsem já. „Nemáte tu herce.“

V. Malecha v inspicientenské uniformě

nohou, shánění kakajících, nemocných, svačících, lelkujících a pseudo-omluvených herců po celé Polárce. Zároveň mi role polotupého „Policajtova slouhy“ začala výrazně vstupovat do osobního života, tedy i do práce inspicienta inscenace **Kulhavý šermíř**. Tudíž si cenu za Nejlepší inspicie nezasloužím, protože jsem v době vykonávání této práce nebyl v plné mentální a fyzické konvici. Stále se ještě mentálně rehabilituji, což je znát například při nahrávání Polarisu ve studiu na Orlí, kde momentálně zkoušíme. Díky celému týmu Polárky za trpělivost!

Claudius

Pak následoval téměř každodenní sprint 700m všemi směry přes PS: Budte prosím hodní na inspicienty!!!

Chci mluvit, musím psát. Tak pojďme na to.

Jaroslav Čermák, kterého zná téměř celý svět ale žádný Čech a Alfred Texel, kterého zná možná jeden Čech....

Tak tito dva pánové se potkali a jeden z nich, je jedno kdo, přišel o víc jak století později. A protože tři tvoří společnost, musel přijít ještě někdo. Matěj T. Růžička. Díky Kačenovi. A další Hlostová, Záhořík, Dvořák, Malecha, Hlavatý, Panáček, Nešporová a Sukup, Hřebíčková, Okurková a určitě jsem ještě na někoho zapomněl. A tihle lidé se párkrát sešli a postupem doby vytvořili drama, jež se jeden čtvrtěk dotýkalo geniality. Nevím, nakolik byl Čermák geniálním malířem. A o to ani nejde, jde o to, jak geniálně prožil svůj život.

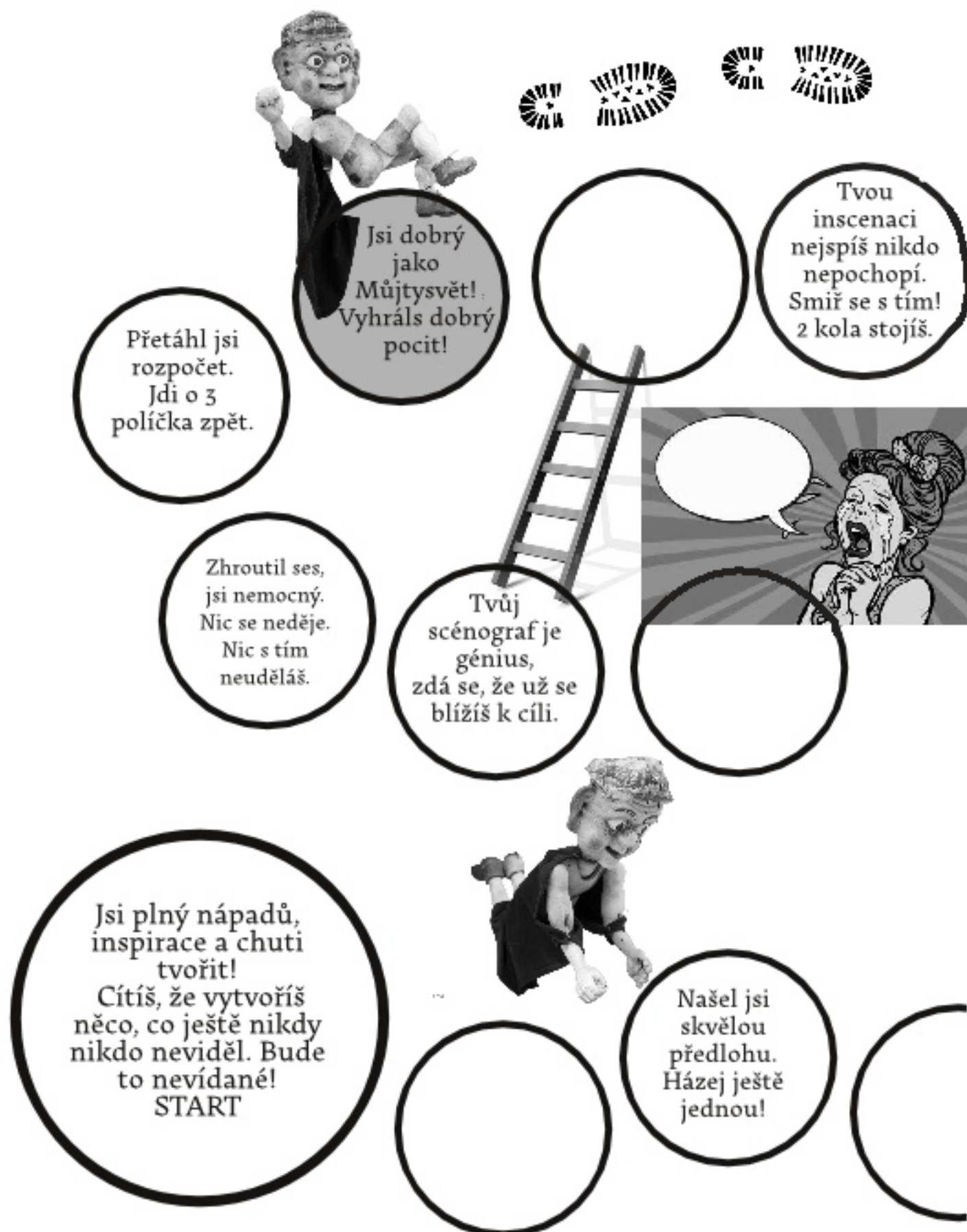
Slova už jsou zbytečná a jediné, co je důležité, je vidět Kulhavého šermíře.

V Nebílovském Borku, dne 19. února 2020.

Víc o tom nedokážu napsat.

Tvůj Lafred

STAŇ SE REŽISÉREM!

VYTVOŘ ŠPÍL!

PREMIÉRA

Na
generálku
přišla umělecká
rada. Musíš to
předělat.
Jdi o 5 políček
zpět.

Stále nemáš
téma!
Vrať se na
START!

HOŇ
JEDNIČKU!
A BUDEŠ
JEDNIČKA!

Máš první
čtenou a nemáš
scénář.
Omluv se všem
protihráčům.

Hlavní role
si zlomila nohu.
Přezkušuješ.
Všechny své
protihráče posuň o
pole dopředu.

Tvůj
dramaturg
otěhotněl!
Vrať se.

Konečně
máš
dramaturga!
Jdi o dvě políčka
dopředu.

Ponožky nejsou, čím se zdají být

Obujete si ráno ponožky. V ten moment jako by se rozproudila nová síla po těle, jste připraveni vyjít ven, do světa, něco v něm dokázat či zvládnout. Znáte ten pocit? Doposud byl proces nazouvání ponožek a jejich nošení chápán povětšinou chladně, čistě pragmaticky, totiž, nosíme ponožky proto, aby nám nebyla zima a netvořily se nám na chodidlech otlačeniny, takzvaná kuří oka. Pohádkologové z americké Louisiany spolu s celostními světovědci (z celého světa) nyní přicházejí s poněkud odlišným vysvětlením existence a funkce ponožek. Správně bychom možná měli říci – existence a funkce lidstva.

Co když ve skutečnosti jsou ponožky oním faktorem rozhodujícím o tom, kam půjdeme? Co když ponožky mají vlastní sílu vůle, inteligenci, duši? K této teorii dospěli louisianští výzkumníci vlastně – jak už to tak bývá – náhodou, totiž při běžném zkoumání chování druhu *homo sapiens sapiens*. Pozorovali příslušníky našeho pokolení delší dobu v jejich přirozeném prostředí a nebylo možno si nevšimnout zvláštní shody okolností – téměř každý člověk, který si obul, nebo přezul ponožky, vyrazil o několik chvil později ven.

Jistě, běžní výzkumníci by se zřejmě mohli spokojit s vysvětlením, že jde o náhodu, ale to by nesměli být badatelé takového kalibru, jakým pohádkologové a celostní světologové jsou. Okamžitě rozpracovali několik variant Teorie živoucích ponožek a počali ověřovat své hypotézy.

Hodnověrný výzkum jistě potrvá mnoho (možná mnoho set) let, nicméně již nyní má naše redakce exkluzivní data z prvních měření a zdá se býti nad Slunce (ležící ve středu Sluneční soustavy) jasné, že ponožky jsou lidmi obouvány velmi, velmi

často. Obouvají si je lidé, protože chtějí, nebo snad naopak, protože ponožky chtějí být obuty? Autor článku se tváří v tvář této otázce, stejně jako možná vy, ptal – proč by ponožky chtěly být nasazovány právě na část těla, která – zejména v obdobích horka – mají tendenci se potit a zapáchat? Podle doktora Erena Windwortha z university v Mexico City je třeba odpověď hledat tam, kde bychom ji možná nečekali, totiž v náboženství: „Stejně jako mnohá světová náboženská pracují s termíny „boží vůle“, „vyšší záměr“ nebo „pravda“, které jsou běžným smrtelníkům na pohled skryté, i ponožky mohou mít své skryté, nám lidem neviditelné, motivace. Musíme se jim zkrátka naučit naslouchat, pak třeba pochopíme, co chtějí.“

Jiný odborník, Karl von Buschitz z Hannoveru, vysvětluje, že jistě není náhoda, že na světě neustále exponenciálně narůstá počet děravých ponožek a současně se fatálním tempem rozšiřují poznatky lidstva o vesmíru, zejména v oblasti výzkumu černých děr (objektů tak

hmotných, že do sebe vcucnou všechno co se jim přiblíží, pozn. red.).

Co se nám ponožky snaží naznačit svou děravostí? Je možné, že dostatečný počet děravých ponožek je schopen vytvořit malou černou díru? Podle E. Windwortha je tato představa poněkud přitažená za vlasy: „Nemyslím, že by nás děravé ponožky chtěly zhltnout. Spíše prověrujeme možnost, že dostatečně velká entita ponožek je schopna prostřednictvím svých děr komunikovat s dírami ve vesmíru.“

S inspirativním způsobem kterak tuto teorii prověřit přišly ženy ze spolku Mothers for future science (Matky pro budoucnost vědy). Ty se pokoušejí po celém světě vystavět obří satelity v podobě co největších mohyl (tzv. hromad) děravých komunikátorů (ponožek) a sledovat chování těchto mohyl. K překvapení celé vědecké obce mohyly nezřídka (zřejmě

Komunikují ponožky s naším nevědomím?

pod tlakem intenzivního vesmírného signálu) vzplanou a shoří. Podle zástupců společnosti Science of man s.r.o. (Lidská věda, společnost s ručením omezeným – lze také překládat jako Mužská věda, pozn. red.) jde o příliš zjednodušující a možná až nebezpečný přístup. Podle nich je netické sdružovat na jednom místě takové množství ponožek jednoho druhu

a riskovat tak jejich vzplanutí, potažmo vyhnutí, jen kvůli marnivé touze porozumět vesmírným dějům. Možnost, že ponožky samy po něčem touží a jejich prostřednictvím je tak možno navazovat vztahy s doposud neznámými jevy, však nevylučují: „Nemusíme přece házet dřavé ponožky

černá díra (v procesu)

na hromadu dřavých ponožek jen proto, že budeme mít silnější signál. To je jako kdybychom pálili kopy ponožek s nakresleným chobotem proto, abychom komunikovali se slony.“

Jak již bylo řečeno, na odpověď na otázku, proč existují ponožky a co chtějí, je ještě brzy. Vzhledem k jejich dlouhé historické existenci není pravděpodobné, že by nám mohly být nějak nebezpečné. Ale kdo ví.

Snad bychom se přece jen měli pokusit svým chodidlovým komunikátorům co nejlépe naslouchat. A když ne kvůli nám samotným, tak kvůli nim a jejich (možná dřavé) duši.

Chlapeček z bronzu

Cestopisné okénko Jakuba Thomase

Jakub Thomas - světoběžec, drnkálista, technik, skutečný oporář a posluchač (nejen) lidských duší procestoval svět. V tomto krátkém okénku vám zprostředkujeme některé ze zážitků a poznatků, k nimž na svých úžasných cestách dospěl. Za tímto účelem s ním skřítek Můjtsvět vedl následující úžasný rozhovor plný barev, vzpomínek i hlubokých ponaučení.

Kdes byl?

Jel jsem z Brna nejdřív do Dánska k hradu Hamletovu - Skotzburgu.

Kohos tam potkal?

V lese truhláře. Spal v kempu, protože domů mu přijela bejvalka (označení pro ženu, s níž nechce trávit čas, pozn. red.).

Jaký hudební nástroj jsi měl s sebou?

Ukulele!

Jaké jsi na něj měl zavazadlo?

(chvilí promýšlí) Žádné.

Jakub s přítelkyní posedává u hradu Hamletova a současně se koupe v moři s kloboukem a brýlemi.

Expedice za Polárkou

7. prosince 2019 byla v Polárce premiéra vánoční inscenace Jak jsem plul ke královně Severu. Jde o participální inscenaci, která se hraje vždy ve vánočním období. Jak vznikala Vám přiblíží její scénografka Jitka Hlaváčová.

Psal se 17. listopad 2019 a já stála uprostřed řeky Jizery a z vody lovila kamínky. Byla to poslední věc, kterou jsem vkládala do svého batohu, než jsem vyšla z rodného domu na Malé Skále. Plán byl jasný, najít Polárku a postarat se o vánoční kouzlo. Hned na začátku je potřeba říci, že Polárka není na Severu! Podle posledních údajů její paprsky byly zachyceny v jihovýchodním pásu naší vlasti zvanému Zlatá loď. Jaká to čest, prozkoumat takto vzácný přírodní úkaz! Skočila jsem do vlaku a mířila do Brna. Po pár hodinách jsem byla na místě a za pomoci dvou milých sourozenců Ondrových jsem dopravila potřebné harampádí do divadla. Byl týden do premiéry. Vlasy se mi ježily na hlavě a adrenalin stoupal do těla. Nevnímala jsem, kolik je hodin, jestli mám hlad nebo smrdím. Soustředěně jsem se vším, čím jsem, vpíjela do práce. A tak to šlo den za dnem. Učila jsem se, co k čemu patří, jak věci fungují, jak to chodí. Když už jsem

nevěděla kudy kam, vždy tu někdo byl. S neuvěřitelnou profesionalitou mi odkrývali všechny pokličky divadla a já jen žasla, jak pestré a náročné tyto přípravy jsou. Puf, puf, ukousla jsem si možná až příliš velké sousto. Ale cosi tu tak nějak příjemně v dálce zvonilo a vždy se našel někdo,

kdo mě vyslechl, utišil, nebo mi půjčil knížku a poslal mě samotnou na pivo. Bylo to náročné, ale překrásné.

K mému úžasu jsme to dokázali! Naše polární loď

Výjev z inscenace Jak jsem plul ke královně Severu

dobyla sever! A jak to pak bylo těžké, vymanit se atmosféry lidí, co mají krásná srdce. Jak opustit místo, které se člověku zalíbilo. Kde je v pořádku ukazovat emoce. Nadechla jsem se, vzala batoh a zase jela s károu dál. Mé setkání s tebou, milá Polárko, bylo největším překvapením minulého roku. A Ti, kteří s tebou každý den tančí, mají občas pěkně prošoupané střevice, jsou křehcí a krásní a právě díky tomu dokážeš prozářit celou Zlatou loď.

Jitka Hlaváčová

Herečka NEČTE

Vážení čtenáři, jsme nuceni Vám oznámit velmi smutnou zprávu. Tak smutnou, až nás z toho bolí hlava, ruce, záda, nohy, palec na pravé a levé ruce i noze, ukazováček na pravé a levé ruce i noze, prostředníček na pravé a levé ruce i noze, prsteníček na pravé a levé ruce i noze a malíčky taky bolí. Nicméně žádné velké strádání složitou situací a zpět k podstatě tohoto nesmírně důležitého - nejen nesmírně důležitého, ale převelice důležitého - článku. Zdroj, který si nepřál být jmenován (ale my ho dobře

známe a nebojíme se ho prozradit, pokud se stane nedůvěryhodným), zjistil, že herečka Polárky, která ztvárnila hlavní ženskou roli v pohádce s názvem *O Glashtinovi a a slepé dívce*, nechte. Že tato herečka, jak už Vám jistě napovídá název inscenace, se zhostila role slepé dívky Kiree [Kirý] (Pozor! Nikoliv "kykyryký" nýbrž "Kirý"). No, už vás nebudeme dlouho napínat..... Herečka nese název.... No, spíš herečka se jmenuje.... Tak tedy.... Analfabětka, která NEČTE časopis MŮJTSVĚT se jmenuje... Pokračování na straně...

nejmenované strašidlo

Do dalšího vydání Můjtysvěta jsou před námi tři měsíce a s nimi spousta důležitých událostí. V první řadě jsou to dvě premiéry.

V sobotu 28. 3. můžete poprvé vidět **Pohádky o strašidlech, kohoutech a duze** (Magor dětem). Inscenace, o které zatím víme především to, že bude mít strašlivě složitou scénografii. Půjde o (nezměrně optimistické) zpracování textů, které posílal český undergroundový básník a kunsthistorik Ivan Martin Jirous svým dvěma dcerám z vězení. V rolích holčiček Františky a Marty se představí Táňa Hlostová a hostující Kristýna Hulcová.

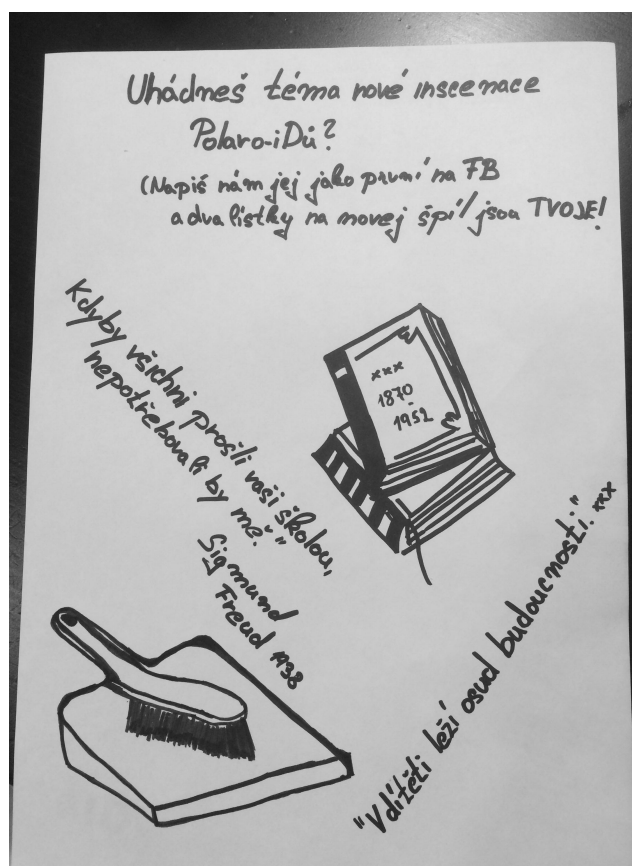
(a když vyjde počasí, bude se hrát i na zahradě za divadlem). Půjde o adaptaci knížky Daisy Mrázkové **Slon a mravenec**. Představte si, co se asi může dít, když spolu takoví dva pánové bydlí. A co teprve chudák veverka, která jim nakupuje, vaří a uklízí, vymýšlí, kam se půjde na výlet nebo na co do divadla. Premiéry budou hned dvě. První, tradičně sobotní, proběhne 9. května a den nato oslavíme druhou premiérou Den všech matek a veverek.

Na konci května jako každý rok zachvátí celé město festival **Divadelní svět Brno**. Kromě jiného se můžete těšit na řadu dětských představení u nás i na jiných brněnských scénách, na jejichž výběru se značnou měrou podílel i náš umšéf (umělecký šéf, pozn. red. (Jan Cimr, pozn. red.)). Program ještě nebyl zveřejněn, ale určitě to bude stát za to. Samozřejmě ani lektori nebudou zahálet a ve spolupráci s lektory dalších divadel pro děti připraví divadelní dílny.

Příchod léta oslavíme v Björnsonově sadu společně se **Dnem dětí**. Kromě jednotlivých stanovišť naší workshopové sekce se v parku bude hrát *Slon a mravenec*. Kapela Polaris pokřtí nové cedéčko písniček z polárkovských představení **Po(pu)lárka** a vyjde i nové číslo Můjtysvětích novin.

Sl. Alegorie

Soutěž! Přijdeš na to, čemu se právě věnují členové souboru Polaro-ID? Napiš nám na email redakce@divadlopolarka.cz nebo na fb Skřítek Můjtysvět.

Prazvláštní reakce na akci Za vysvědčení Polárku!

My, strašidla, skřítci a duchové Divadla Polárka jsme hodné a milé bytosti. Přesto se mezi námi nachází hloupí a neznalí skřetové, kteří nemají pro divadlo pro děti a převážně pro vesmírnou kapelu Polaris pochopení. Chtěl bych za naši redakci napsat, že tyto tvory jednohlasně odsuzujeme! O co tedy jde. V pátek třicátého prvního ledna našla naše paní uklízečka na jevišti vytržený list z režijní knihy inscenace Čarodějův učeň, na kterém byl napsán tento vzkaz:

My, divadelní strašidla jménem Podjevištníci, budeme brzy v Česku ohrožený druh. Ne kvůli tomu, že bychom vymírali, to se nebojte. Je to proto, že jeden po druhém prcháme do zahraničních divadel. My, divadelní strašidla (a to nejen my, Podjevištníci) jsme totiž nesmrtelná a budeme i nadále strašit a škodit všem, kdo praktikují dramatická umění. Budeme schovávat scénáře dramaturgům a režisérům, krást rekvizity inspicientům, sukovat nitě scénografkám a hercům budeme plést repliky. Jenom už ne v Brně a rozhodně ne v Divadle Polárka!

My Podjevištníci totiž milujeme mluvené slovo. Schováváme se ve tmě pod jevištěm (tmu my rádi) a během představení šeptáme hercům místo náповědy špatné repliky. A to je Vám potom blaho poslouchat popletené monology a zkažené dialogy. To my máme rádi.

Co ovšem nemáme rádi, je zpívané slovo. Zpěv nám trhá uši a čím víc lidí zpívá, tím víc nedobře nám je. A to, že Polárka má vlastní kapelu zvanou Polaris, kde se nejenže zpívá ale i hraje na nástroje, je pro nás Podjevištníky poslední kapka. My balíme kufry! Rozhodli jsme se tak po gala večeru zvaném Za vysvědčení Polárku.

My jsme věděli, že se tento večer chystá.

Věděli jsme, že se má účastnit celé divadlo. Celé divadlo znamená jeviště plné herců, co si díky našemu škodění budou šlapat na jazyk, plést repliky a šumlovat. Může vám tedy být jasné, že jsme se na tento večer velice těšili. Zalezli jsme pod jeviště, čekali a v sedmnáct třicet to začalo. Přišli dva herci a úvodním slovem přivítali diváky. Jenomže to, s čím jsme nepočítali, byl fakt, že všechny zúčastněné rodiče s dětmi přivítali na celo-

večerním koncertu kapely Polaris. Za vysvědčení Polárku totiž nebylo divadlo, ale koncert! Koncert s hudbou, tancem a zmrzlinou, což jsou přesně ty tři věci, co my, Podjevištníci, úplně nej-

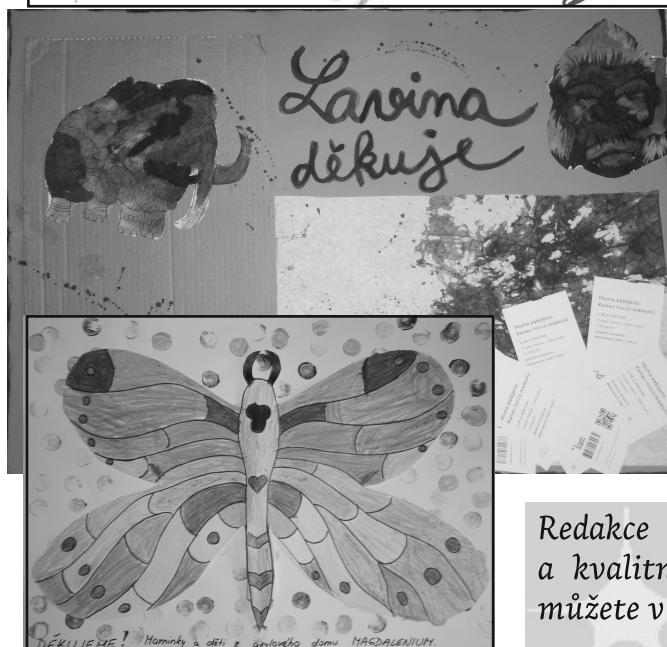
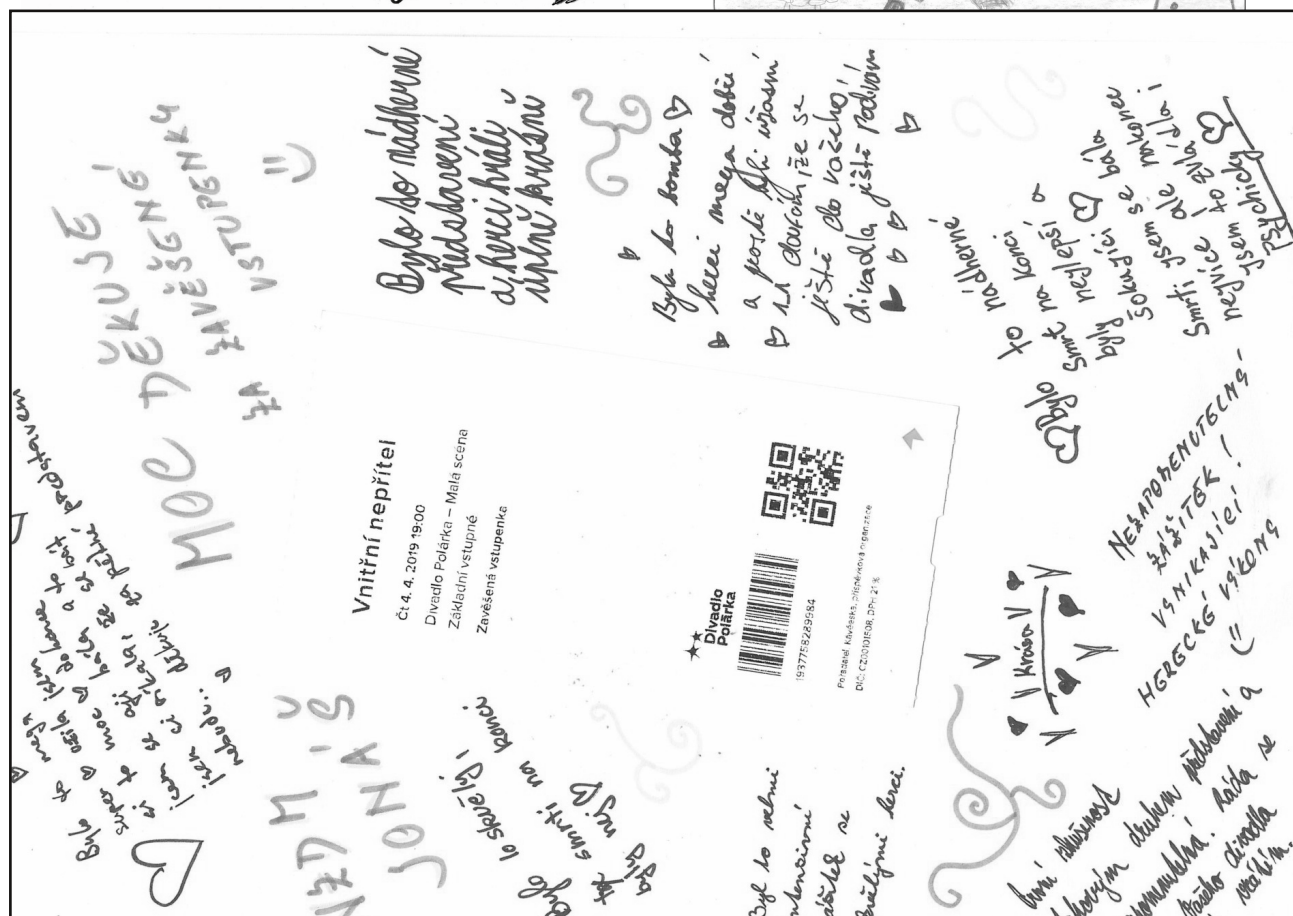
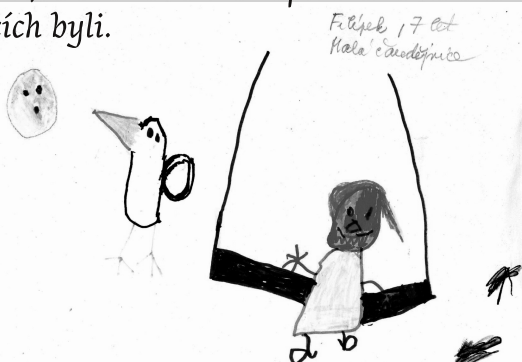
Akce Za vysvědčení Polárku

víc nesnášíme. Byli jsme tak překvapení, že jsme i zapomněli uškodit těm dvěma moderátorům a jim se jejich výstup bezchybně povedl. Na jevišti následně vypuklo veselí v podobě hudby, tance a rachejtlí a pod jevištěm vypukla panika. Polaris hrál svoje nejlepší kousky, malí diváci tančili všude, kde se dalo (včetně jeviště) a k tomu všemu prskavky a my Podjevištníci jsme zakopávali jeden o druhého ve snaze utéct. A jelikož je kapela Polaris oblíbenou součástí divadla, rozhodli jsme se opustit Polárku a hledat si uplatnění v jiném divadle. Někde, kde se nezpívá a neraduje. Takže asi do Ruska. Do divadla Konstantina Stanislavského.

Že jsou Podjevištníci mezi námi, jsme zajisté věděli, ale nechtěli jsme veřejnost stresovat touto podformou skřítkového charakteru. Jsme ale velice rádi, že kapela Polaris dokázala nemožné. Vyhnala tato stvoření pryč svou galaktickou gala zábavou. Sláva kapele Polaris!

napsal Malý mužik

Někteří z mladých diváků, kteří navštívili polárkovská představení díky projektu Zavěšná vstupenka, nám do divadla poslalo zhmotnění svých dojmů. Schválně, jestli poznáte, na jakých inscenacích byli.

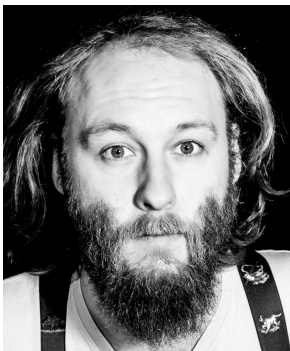

Redakce bohužel nesehnala sponzora na křídový papír a kvalitní barevné reprodukce, ale nebojte se, originály můžete v plné kráse spatřit ve foyer divadla.

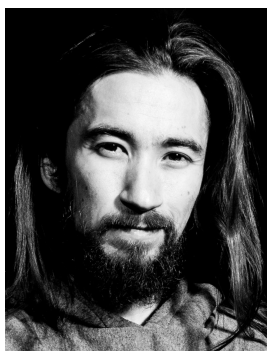
Máš to spočítané? aneb Výsledky testu ze strany 8

Už znáš svou nejčastější odpověď? Ted' se dozvíš, se kterým hercem Polárky toho máš nejvíc společného.

Pod variantou A) se neskrývá nikdo jiný, než kreativní a číno-rodý **MATEJ ZÁHOŘÍK!** Matěj hraje v inscenacích *František z kaštanu*, *Anežka ze slunečnic*, *Tamtadarova dobrodružství*, *O Glashtinovi a slepé dívce*, *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*, *Kulhavý šermíř* a *Ve jménu republiky*.

Pokud je tvá nejčastější odpověď B), měl/a by ses seznámit s přemýšlivým a okouzlujícím **TOMÁŠEM SUKI SUKUPEM!** Suki hraje v inscenacích *Tamtadarova dobrodružství*, *O Glashtinovi a slepé dívce*, *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*, *Siddhártha*, *Kulhavý šermíř* a *Ve jménu republiky*.

Odpovídal/a jsi nejčastěji C)? Zajdi si na limču s pohodovým a usměvavým **JARDOU TOMÁŠEM!** Jarda je v divadle vždycky, když se hraje *František z kaštanu*, *Anežka ze slunečnic*, *Vinnetou*, *O Glashtinovi a slepé dívce*, *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*, *Siddhártha*, *Kulhavý šermíř* a *Ve jménu republiky*.

Varianta D) tě předurčuje k setkání s charismatickým a společenským **VAŠKEM DVOŘÁKEM!** Vaška je možno v Polárce odchytnout vždycky po představení *Jak děti zachránily motýly*, *O Glashtinovi a slepé dívce*, *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*, *Siddhártha*, *Kulhavý šermíř* a *Prezidenti*.

Pokud jsi nejčastěji volil/a variantu E), v pánské šatně je tvé povaze nejbližší vtipný a upřímný **VÍTA MALECHA!** Benjamínek souboru hraje v představeních *O Glashtinovi a slepé dívce*, *Siddhártha*, *Kulhavý šermíř* a brzy mu přibudou ještě *Pohádky o strašidlech*, *ko-houtech* a *duze*.

Nejčastější varianta F) tě sbližuje se srdečným a energickým **ALFREDEM TEXELEM!** Pro nenápadné setkání doporučujeme návštěvu představení *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*, *Siddhártha*, *Kulhavý šermíř*, *Prezidenti*: *Cesta tam a zase*, *Ve jménu republiky*, *Vnitřní nepřítel*, *Naše třída* a *Ježíškova košilka*.

P.S.: Chceš svého nového přítele kontaktovat a ostýcháš se zaklepat na dveře pánské šatny? Můžeš mu nechat dopis či obrázek ve foyer divadla, nebo napsat na adresu redakce@divadlopolarka.cz. Do předmětu dej jeho jméno a my mu tvůj tajný vzkaz bez přečtení předáme.

Invaze neodbytného hmyzu - pokračování ze str. 2

Jééé... Já se zasníl a obsluha se vrátila. Slyším, jak říká... švadlena měla své děti vždy čistě, leč chudě oblečeny... Tázavě jsem zablikal žárovkou. Vysvětlila... obligátní věta z klasických pohádek. Já bych vynechala čistě. Dál jsem se neptal a ona si šla uvařit kafe.

P.S.: Bojím se epidemie hmyzu. Mám zprávu, že Pytlík, Ferda i Sekora se usadili v Dietrichsteinském paláci.

šicí stroj Bernette 230R

Na slovíčko s hvězdou

Naše redakce se během jarních prázdnin vydala na stmelovací výlet do pražského Barrandova omrknout proslulé filmové ateliéry a krásné skály tyčící se nad Vltavou. Během procházky se k nám bez varování a bez pozvání přidal trochu otravný chlapík. Zde je přepis krátkého rozhovoru s ním.

Otravný chlapík: Dobrý den, velevážení, copak, na procházce? Jistě jste mě poznali, není to super náhoda? Já o vás tolik slyšel, pojďte, něco vám ukážu.

Redakce: Pane, nevíme kdo jste, jen se procházíme.

Otravný chlapík: Haha, ha, hahaha, haha, ha (podává ruku všem členům redakce, nikdo jeho pozdrav neopětuje, nakonec zkouší štěstí u skřítky Můjtysvěta). Alespoň vy, pane šéfredaktore, se pojďte podívat do mých ateliérů. Ukážu vám své ředitelské křeslo. Můžete se na něj i zkusmo posadit!

Můjtysvět: Jak že se jmenujete?

Pan Jarda sedí (dle výrazu jistě velmi pohodlně) v křesle, které se pokoušel vnutit našemu šéfredaktorovi Můjtysvětovi.

Otravný chlapík: Há, hahahaha, há há. Vy jste skutečně veselá kopa. Tytyty, kluku permnická, tuti muti šušu! A říkej mi prosímtě Jardo, ano?

Můjtysvět: Takže jste Jarda?

Otravný chlapík: Jágr. Chá! Chá! Haha hu hehehehe, héé.. Soukup přece! Ty mi dáváš. A říkej mi Soukupič, áno? A já ti budu říkat...

Můjtysvět: Pane Jardo, prosím, nechte nás zase jít, chceme se jen tak procházet.

Otravný chlapík: Kam byste chodili, velevážení? (divoce rozhazuje rukama, mění hlasy, hopsá) Pojďte směle za mnou, ukážu vám své království! Své nejkrálovštější království! Cha chá! Johohó! Ach, Vltavo, vidíš to? S kým jsem se tu setkal? To mi Jarda Neuvěři! Ále, co to povídám! Jarda jsem přece já! Chá! Ale ne Jágr! Hi hiii. Soukupič, jméno mé. Ale, velevážení, kam to jdete? Proč jste najednou průhlední? Nee! Nemizte mi z očí! Zůstaňte se mnou! Jsem sám, tak moc sám na trochu hygieny – ha háá! Ho hóó! Hiiiiii! Kde jste? Ha! Mě neobelstíte! Há! Hi hii! Cho cho chóó, Chro chro chróó! Ha ha há....

Odposlechnuto v kanceláři

Zajímá Vás, jak se plánují zájezdy v profesionálních divadlech? Naše redakce už to ví!

Plánovač 1: Do Hradce Králové to není jenom na tři hodiny, nemůžeš se dívat na osobák.

Koukni se na dodávku nebo autobus. Tři hodiny jezdíme do Prahy a to je po D1.

Plánovač 2: Autobus tady není. Mně to ukazuje dvě a půl osobákem.

Plánovač 1: Takže do Hradce prostě potřebuješ aspoň tři.

Plánovač 2: Ale já tam mám tři!

Plánovač 1: Jo, ale za tři jezdíme do Prahy...

Milanovy říkanečky a Šárčino okénečko z jarní chaloupky

Jak to bylo pohádko?
Zbloudilo kuřátko.
U Milana mezi poli,
Šárka pípá, nožky bolí.
Šárka i to kuřátko,
najde Mílu zakrátko.

Podívej se holátko,
tam jde Milan s ptáčaty!
A tak Šárka zob zob,
zobá z ruky, Milanovy za vraty.

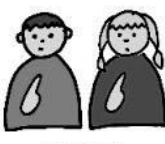
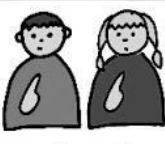
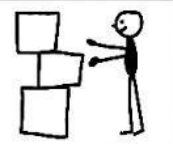
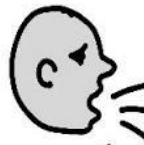
Pásla Šárinka
v zeleném háječku
pásla ovečky
v černém lese.

A Milan
dupy dupy dup
A Šárka
cupy cupy cup

Houfem ovečky
sežeňte se!

PEC NÁM SPADLA

		
PEC	NÁM	SPADLA
		
PEC	NÁM	SPADLA
		
ŠÁRKA	NÁM JÍ	POSTAVÍ?
		
ZAVOLÁME	NA MILANA	BUM
		
A JE TO	HOTOVÝ.	

ROK NA VSI - S Milanem a Šárkou

Leden se Šárkou jedem!
Únor Milan má Leden.
Březen za Šárkou vlezem.
Duben s Milanem budem.
Květen Milan spí přes den.
Červen Šárka hrá dětem.
Červenec z Šárky je umělec.
Srpen Milan je shrben.
Září Šárka se váží.
Říjen Milan se myje.
Listopad už mají hlad.
Prosinec

Doplň sám co Milan a Šárka?

Texty: Milan Bečvář a Šárka Tesařová
Grafika: hejkal Brěťa
Odpovědný redaktor: Anonym

Víte, kdo je to Nostradamus? Ne? To nevadí. Ale kdo je Náčelník jevištních techniků Jakub Cír, to snad přeci víte, ne? Pokud ne, vězte, že neznáte svět ani zdaleka tak dobře, jak si myslíte (ať už si myslíte cokoli). Kuba Cír si totiž jednoznačně myslí něco jinak než vy. Pokud se nad jeho výroky ale zamyslíte, dojde vám, že nechápat neznamená nevnímat, že země je hrouda a že mír je honkytonk. A je to tak správně. V této rubrice vám přiblížíme svět, ba ne, svět, který je plný.

ŘÍKADLA A PRANOSTIKY JAKUBA CÍRA

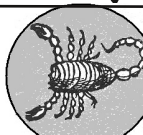

*„Vždycky mi říkali: Když chceš, tak to jde.
Ale nikdo se mě nikdy nezeptal, jestli chci
nebo nechci.“*

„Jestli chceš lásku, zeptej se maminky.“

„Preclíky nechme polomáčené.“

Horoskop na jaro

 Beran Měl bys hodit některé věci za hlavu. Začni děravými ponožkami.	 Váhy Máš do dalšího lunárního cyklu dobře našlápnuto, nenechávej ale věci náhodě. Po úplňku doporučuji skákat a plácet se do hlavy. Básničkou taky nic nepokazíš.
 Býk Zanedlouho vstoupíš do nového vesmírného cyklu. Čeká tě mnoho dobrých věcí, ale i tak doporučuji pít hodně čisté vody.	 Štír Občas si vyčítáš, že jsi trochu líný. Pusť se do nových činností, perfektní je třeba kompostování.
 Blíženci Začni se víc dívat, na co šlapeš. Pokud lámeš větvičky ve tvaru Y, nediv se, že máš hlavu jako balón.	 Střelec Máš někdy pocit, že jsou tvoje vlasy moc vlnité, uši moc odstáté, chodidla moc plochá? Neptun radí: Udělej si domácí úkoly.
 Rak Zvedne ti náladu, když se naučíš něco nového. Od března dál se doporučuje zejména žonglování nebo uzlování.	 Kozoroh Důvěřuj své intuici, věci jsou někdy jednodušší, než bys čekal. Pokud máš chuť na jablko, dej si ho.
 Lev Čeká tě skvělé období. Dobré tě potěší, to špatné zase poučí.	 Vodnář Planety se shodují, že je nejvyšší čas prolomit vlny. Nezoufej, žádný Mojžíš z nebe nespádl.
 Panna Je tu doba jarního úklidu. Doporučuji šungit a křišťál, ale i říční oblázky dobře poslouží. Kámen je kámen.	 Ryby Chce to ustálit rytmus tvého života. Bud' tři trubky, jeden buben.

Horoskop připravila věštkyně Venveritea

duchovní vlastnictví šéfa techniky
J. Círa

Sukces, progres, zlepšováky! Zatímco většina z nás trávila jarní prázdniny na horách, u babičky anebo lehkým šolicháním a chozením ze strany na stranu, technici Divadla Polárka nelenili a nad schody za Malou scénou (které někteří znáte z deštivých dnů jako zadní vchod) nainstalovali supermoderní, supervychytaný, technicky převratný a esteticky bezkonkurenční věšák na židli. No není to krása?

Která židle bude mít to štěstí a bude bydlet na tomto prostorném věšáku čtvrté generace se dozvíme po otevřeném výběrovém řízení, o jehož konání vás budeme včas informovat. Zájemkyně o toto luxusní nové bydlení se ale mohou hlásit už teď na redakce@divadlopolararka.cz. Nepropástejte svoji šanci!

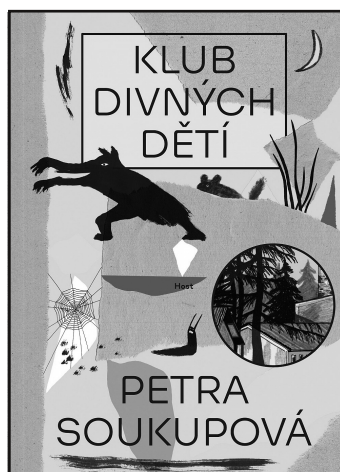
Divadelní slovníček

Chceš si zahrát Můjtysvětovou hru Staň se režisérem a některá slova ti připomínají spíš botanickou zahradu než divadlo? Nezoufej a čti.

Špíl	= představení anebo nádoba na umývání půllitrů	Scénograf	= ten, kdo vymýšlí, co bude všechno na jevišti (na scéně) za věci a jak budou vypadat
Předloha	= knížka, kterou chceš předělat na představení	Rozpočet	= peníze, které můžeš utratit
Dramaturg	= ten, co tomu všemu dá hlavu a patu	Inscenace	= představení cizím slovem
První čtená	= úplně první zkouška, výsledné představení vůbec nepřipomíná, ale občas někdo přinese chlebičky	Generálka	= generální (hlavní) zkouška – jedna z posledních zkoušek před premiérou (prvním uvedením vůbec)
Scénář	= tam mají herci napsáno, co mají říkat	Umělecká rada	= parta cizích lidí, co ti na poslední chvíli říkají, jak to máš udělat líp
Přezkušovat	= nahradit nějakého herce jiným	Téma	= to, o čem tvůj příběh mluví, většinou je to láska nebo smrt nebo oboje

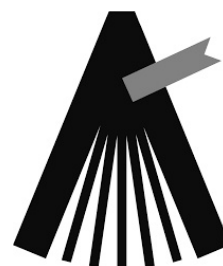
Dlouhá Punčocha doporučuje:

Petra Soukupová: Klub divných dětí

Mila, Petr, Katka a Franta – to jsou čtyři hrdinové poslední knížky Petry Soukupové Klub divných dětí (Host 2019). Každé z dětí se něčím odlišuje od „normálu“, ať už je to mírně autistická Mila, obézní Katka, hendikepovaný Franta či Petr se svými vnitřními strachy. Tihle čtyři se potkají náhodou, na začátku nejsou ani přátelé, spíš divné děti, co spolu tráví čas. Pak ale společně utečou z domova a zažijí něco, na co se nezapomíná.

Mezi dospělými se vedou polemiky, zda je Klub divných dětí vůbec vhodný pro dětské čtenáře. Přečtěte si ho a posuďte sami. Petra Soukupová vykreslila svět čtyř outsiderů tak autenticky, že se možná s některým z nich ztotožníte a v knize najdete kousek svého dětského já.

Pro toto číslo Vám o knížce ze svého dětství napsala herečka Táňa Hlostová – Rachelka, Nšo-či, Hyppolita Gallaitová a Mary.

Táňa Hlostová

Polárka doporučuje:

Jaroslav Foglar: Boj o první místo

Nikdy jsem nepatřila mezi velké čtenáře. Nedokázala jsem se soustředit. Raději jsem běhala venku nebo vymýšlela jiné nezbednosti.

Později, mohlo mi být tak 8 let, jsem v knihovničce objevila nejtenší knížku, která tam byla a řekla jsem si, že tuhle bych přečíst mohla... Byl to *Boj o první místo* od Jaroslava Foglara.

Vždycky jsem se bavila více s klukama. Bavily mě klučičí hry, bojovky.. Nepatřila jsem nikdy mezi princezny vozící kočárky a starající se o panenky. Běhala jsem po lese, lezla po stromech, střílela z luku, hrála fotbal. Možná proto, mě "foglarovky" začaly bavit a můj zájem o ně odstartovala právě tato tenká knížka.

Pamatuju si, že mě nadchl sloh, jakým byl příběh napsán. Bylo tam spoustu dlouhých souvětí, ale byla jsem tak vtažená do děje, že mi nedělalo problém přečíst knížku za tři dny. Měla necelých sto stránek a já hltala každý řádek. Každou stránku. Každou kapitolu.

V dnešní době se může zdát příběh banální. Ale přesto si myslím, že se nemýlím, když napíšu, že se odehrává ve většině tříd, kolektivů, skupin.

Ruda. Oblíbenec, výborný sportovec, krasavec, silák, dobře oblečený, situovaný... spoustu obdivovatelů. Ke všem se ale chová opovrhlivě. Svého postavení, oblíbenosti a jakési nadvlády zneužívá. Všemi pohrdá, nikdo mu není dost dobrý, každého uráží, ponižuje, dělá naschvály. Většina je ale zaslepená a "slouží mu". Chtějí se zavděčit, vzhlíží k němu a nevidí, jak zlý a sobecký ve skutečnosti je.

Petr. Šedá myš. Tichý, hodný, nenápadný, čestný, silný, chytrý. Lehce žárlí. Chce být jako ON. Vidí ale, že chování Rudy není správné. Má nastavený jiný žebříček hodnot. Má morální zásady a smysl pro čest a spravedlnost.

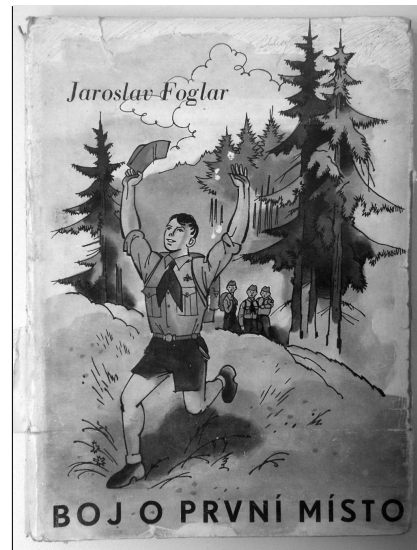
Kluci mezi sebou "bojují" ve větších či menších bojích. Skóre Vám neprozradím. Snad jen, že nic není zadarmo a že je potřeba se nikdy nevzdávat...

Přemýšlela jsem, do jaké míry může *Boj o první místo*, a v podstatě všechny Foglarovy knihy, ovlivnit a hlavně zaujmout dnešní mladé lidi.

Ano, samozřejmě se v knize vyskytují situace, které už se v dnešní době zažít nedají. Názvy a termíny, které už neexistují. Ale podstata celého příběhu, hlavní myšlenka, byla je a bude aktuální pořád. Jde o čest. Spravedlnost. Morální hodnoty a zásady každého z nás. Jde o dobrodružství a únik do jiného světa.

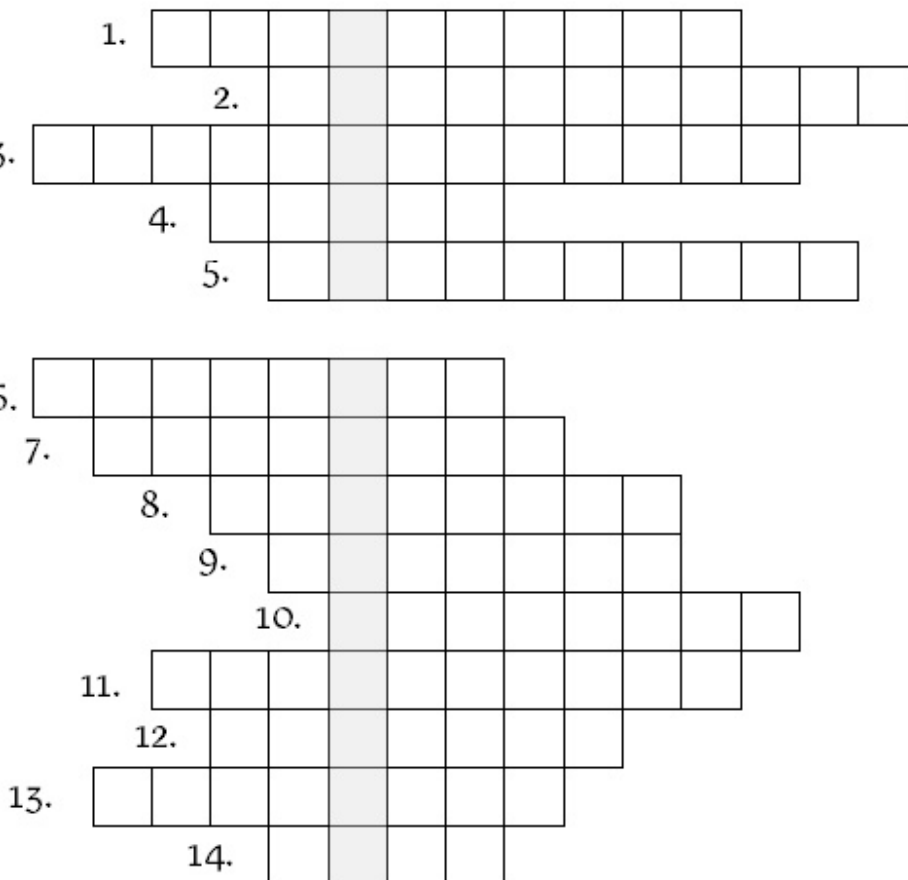
Určitě existují modernější dobrodružné romány, ale ty, o kterých se zmiňuji, jsou klasika. Ovlivnily nejednoho z nás. Jsou v něčem nadčasové a stále živé.

Boj o první místo nemám tak hluboko, jako třeba *Malého prince*, o kterém napíšu příště, ale rozhodně v mém srdci a hlavě zaujímá své místo. Tím spíš, že se mi teď do šuplíku dostala jiná Foglarova kniha, kterou jsem předtím neznala. *Dobrodružství v zemi nikoho*. Těším se, až se k ní dostanu. Až ji otevřu a zkusím se propadnout zase tam, kde jsem byla při čtení mé první knihy v životě. I když je to o více než 20 let později. Těším se, až některou z těch knih budu číst svému synovi...

Křížovka

1. Jedna z našich inscenací představuje Masaryka, Beneše, Gottwalda a Husáka. O koho se jedná?
2. Která inscenace v Polárce vypráví o strašidlech jako o ohroženém druhu? ... dobrodružství.
3. 15. března nás čeká pátý nedělní workshop. Jaký?
4. Umělec dělá ... :-)
5. Kdo v divadle pracuje se světly, projektory a dalšími světelnými efekty?
6. Je jím Polárkový dort i víkend pro Zavěšenku.
7. Inscenace *Kulhavý šermíř* vypráví o malíři Čermákovi. Jaké je jeho křestní jméno?
8. Příjmení režiséra naší inscenace *Homo zabijens: Konec lovců mamutů*.
9. Ulice, ve které sídlí Divadlo Polárka.
10. První uvedení inscenace, při němž si herci přejí *zlom vaz!* se nazývá ...
11. Nedávno jsme měli derniéru *Pohádek 1000+1 noci*. Která dívčí postava nás opustila?
12. Je tváří naší zavěšené vstupenky.
13. V květnu tohoto roku budeme mít premiéru inscenace *Slon a mravenec*. Kdo napsal knižní předlohu? Daisy ...
14. Dramatizace knihy *Magor* dětem se v našem divadle bude jmenovat: *Pohádky o strašidlech, kohoutech a ...*

Křížovku připravil **Mr. Jelen** in memoriam

Můjtysvětova PEČENĚ

